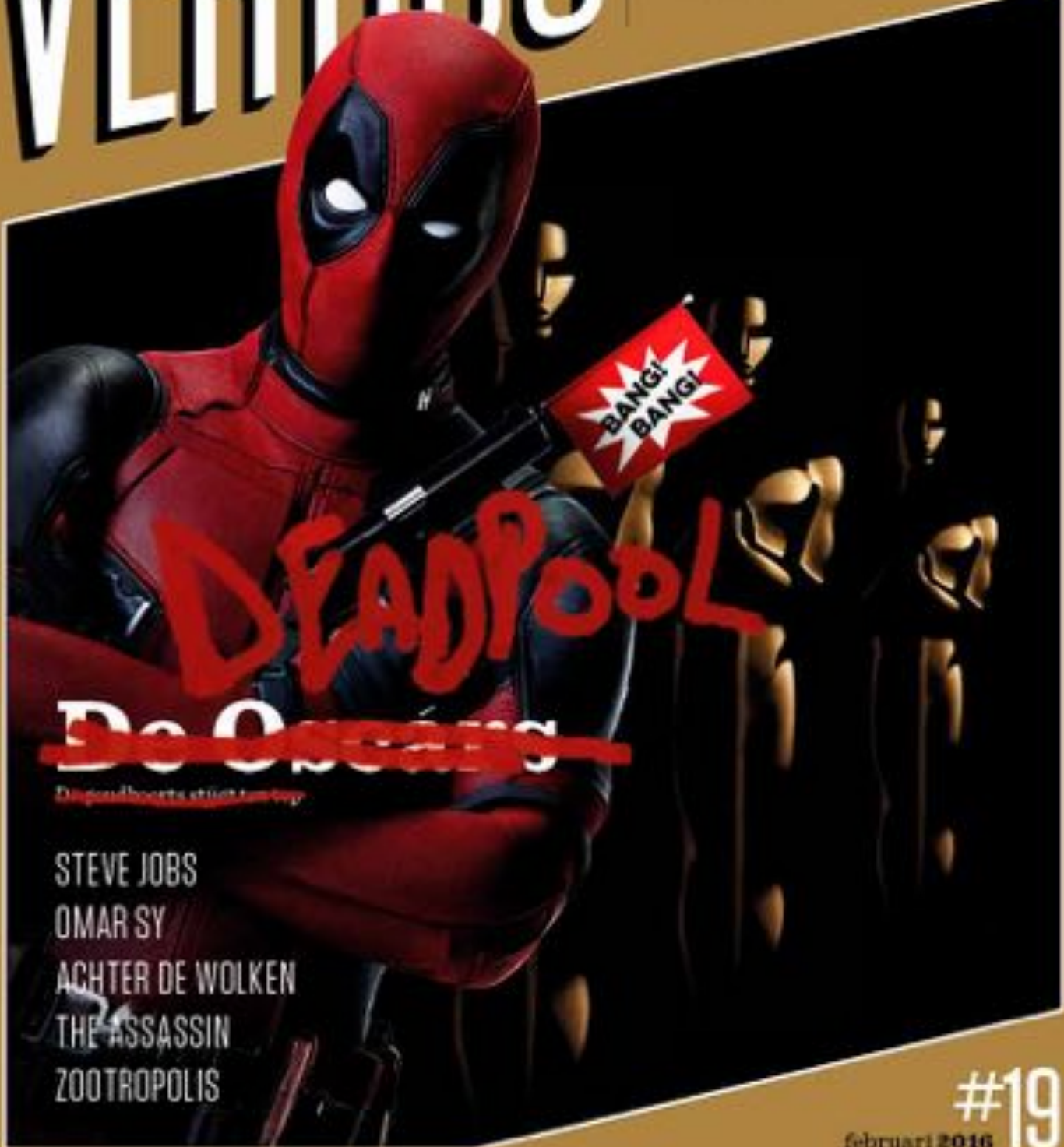

VERTIGO

Gratis filmmagazine

NEWS | INTERVIEWS | ARTIKELS | RECENSIES

Een dwizelingwekkende
dosis cinema

DEADPOOL

~~De Oscar~~

Deadpool heeft sticht ten top

STEVE JOBS
OMAR SY
ACHTER DE WOLKEN
THE ASSASSIN
ZOOTROPOLIS

februari 2016 **#19**

Het allerlaatste seizoen

Vermist

elke donderdag om 21.15

THE ONLY LAW
THAT MATTERS
IS GRAVITY

POINT BREAK

ALCON DMG SEE IT IN REAL D 3D WARNER BROS. PICTURES

3 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

Robert De Niro

Zac Efron

Dirty Grandpa

What did you learn from your grandparents?

DirtyGrandpa.Movie
#DirtyGrandpa
#YouDontKnowDick

The Gap

Abstracte kunst uit België.
Een selectie.

Curator: Luc Tuymans
30.01→29.05.16

Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen
Leuvenstraat 32, 2000 Antwerpen
www.muhka.be - info@muha.be

In samenwerking met Studio Luc Tuymans en Parasol unit,
London / Beeld: Timothy Segers, Utop a5, 2015, Courtesy of
the artist and Parasol unit foundation for contemporary art,
Photo: Jack Hems

M HKA is een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap en
wordt gesteund door Stad Antwerpen, Klara, H ART, Bank
Degroof, De Olifant en Allen & Overly

M HKA

Parasol unit
foundation for contemporary art

Lachen is gezond

Terreurdreiging hier, asielzoekers-schandaal daar. Een volslagen idioot die kans maakt op de presidentspost in de Verenigde Staten. Straks gaan we nog echt denken dat het einde der tijden nabij is. Het lijkt misschien moeilijk te geloven, maar de beste manier om je te wapenen tegen de alom heersende malaise is en blijft: lachen. De ideale plaats om dat deze maand te doen? De bioscoop!

Neem nu het titelpersonage uit *Deadpool*. Niet alleen kaapte het grofste lid van de X-Men onze statig bedoelde Oscarcover met zijn foppistool, in zijn eerste solo-filmavontuur steekt hij werkelijk met alles en iedereen — ook zichzelf — de draak, waardoor het ondertussen toch wat ingedommelde superhelden-genre een welkome trap tegen het achterste krijgt.

In *Chocolat* vertolkt *Intouchables*-ster Omar Sy dan weer een clown die in het Parijs van de vorige eeuwwisseling volle zalen trok, maar het succes niet de baas kon. Het is natuurlijk al lang geen geheim meer dat veel komische figuren een tragisch kantje hebben. Vraag maar aan onze gloedeigen grapjurk Bouli Lanners, die met *Les premiers les derniers* zijn eerste film na een diepe depressie aflevert. Puur plezier vinden we wel bij de — heel verschillende — animatiefilms *Zootopia* en *Mini en de muggen*.

Minder grappig zijn de onderwerpen van bejaardenromance *Achter de wolken*, aparte biopic *Steve Jobs*, vechtkunstgedicht *The Assassin* en journalistendrama *Spotlight*. Maar ook in die films blijkt bij momenten dat lachen de beste remedie tegen de pijn van het zijn is. En dan zijn er natuurlijk nog de Oscars, waar de show elk jaar opnieuw voor de nodige komische momenten zorgt.

Dus allemaal tezamen: haha!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waazinema

6 OSCAR® NOMINATIES

BESTE FILM BESTE REGISSEUR - BESTE MANNELIJKE BIJROL
BESTE VROUWELIJKE BIJROL - BESTE MONTAGE - BESTE SCENARIO

ACADEMY AWARDS® NOMINEE
MARK RUFFALO

ACADEMY AWARDS® NOMINEE
MICHAEL KEATON

ACADEMY AWARDS® NOMINEE
RACHEL McADAMS

ACADEMY AWARDS® NOMINEE
LIEV SCHREIBER

JOHN SLATTERY

ACADEMY AWARDS® NOMINEE
AND STANLEY TUCCI

SPOTLIGHT

'SENSATIONEEL ONSATIONEEL.
ONTLUISTERENDE ODE AAN
JOURNALISTEN'
DE STANDAARD

'EEN SCHERP GESCHREVEN, EFFICIËNT
VERTELDE EN PRIMA VERTOLKTE
DOSSIERTHRILLER DIE JE ZOWAAR
TERUG IN DE JOURNALISTIEK ZOU
DOEN GELOVEN'
KNACK FOCUS

NU IN DE BIOSCOOP
GEBASEERD OP EEN WAARGEBEURD VERHAAL

FLASHFORWARD

CINÉ SELECT	08
ACHTER DE SCHERMEN <i>Vincent en het einde van de wereld</i>	09
FILMFAN	10

CLOSE-UP

DEADPOOL	12
ZOOTROPOLIS	16
ACHTER DE WOLKEN	18
STEVE JOBS	20
THE ASSASSIN	22
LES PREMIERS LES DERNIERS	26
CHOCOLAT	28
MINI EN DE MUGGEN	32
SPECTRUM <i>You Ain't Seen Nothin' Yet</i>	34
DE OSCARS	36

POINT OF VIEW

RECENSIES	42
<i>Spotlight, 45 Years, Parasol, The End of the Tour, Jane Got a Gun</i>	
BESTE.FILM.OOIT. <i>Unbreakable</i>	44

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
 info@vertigoweb.be
 www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be
ADJUNCT-BLADMANAGER Pieter-Jan Vinckx – pieter-jan@vertigoweb.be
MEDEWERKERS Ruben Nollet, Freya Langendries, Jimmy Van der Velde, Ewoud Ceulemans, Ben Van Alboom, Jonas Govaerts, Tom Rouvrois, Britt Valkenborghs, Anke Wauters, Niels Putman, Eline Van Hooydonck, Dominic Zehnder, Chris Craps, Dennis Van Dessel
WEBMASTER Hans verschooten
WEBREDACTIE Jimmy Van der Velde
EINDREDACTIE Stefaan Werbrouck
LAYOUT Jirka De Preter | www.jirkadepreter.be
FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout
RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, Postbus 10009, 2000 Antwerpen
DRUK Drukkerij Moderna

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

www.twitter.com/VERTIGObE f www.facebook.com/VERTIGObE

03
FEB

GOING CLEAR: SCIENTOLOGY AND THE PRISON OF BELIEF

KASKcinema Gent
(ook 10/02, 17/02 & 24/02)

Wat gebeurt er precies achter de schermen van de controversiële Scientology-kerk? Deze docu gaat uitvoerig op zoek naar een antwoord op die vraag.

09
FEB

SNEAK PREVIEW

Kinepolis Antwerpen

Ontdek samen met Kinepolis en *Vertigo* een topfilm in avant-première. Met een inleiding van onze hoofdredacteur Steven Tuffin.

10
FEB

FILM IN ZICHT

Sphinx Gent

Theatermaker Arne Sierens stelt zijn favoriete film voor aan het publiek: Federico Fellini's briljante high society-ontleding *La dolce vita*.

11
FEB

THE WOLFPACK

Cinema ZED Leuven
(ook 12/02, 13/02 & 16/02)

Zes broers groeien op in een New Yorks appartement, afgesloten van de buitenwereld. Hun opvoeding bestaat uit het kijken van films, veel films.

17
FEB

HARD TO BE A GOD

Kunstencentrum BUDA (ook 19/02)

Een Russische arthouseklepper waarin wetenschappers naar een planeet reizen waar de bevolking zich in de middeleeuwen bevindt. Uitdagend maar bezwerend.

ACHTER DE SCHERMEN

Vincent en het einde van de wereld

Colour grader Olivier Ogneux geeft tintjes

tekst EWOUDE CEULEMANS
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Je kunt het een beetje vergelijken met Photoshop, maar dan voor bewegende beelden”, zegt Olivier Ogneux. Als *colour grader* van *Vincent en het einde van de wereld*, de nieuwe film van *Aanrijding in Moscou*-regisseur Christophe Van Rompaey, geeft de footage tijdens de postproductie een beetje meer — of minder — kleur.

“Filmbeelden moeten altijd bewerkt worden”, legt Ogneux uit. “Je moet er immers voor zorgen dat alle shots van eenzelfde scène bij elkaar passen. Maar het is meer dan zomaar een filter over de beelden leggen. Je bepaalt samen met de regisseur en de cameraman de sfeer van de film.”

Vincent en het einde van de wereld gaat over een 17-jarige jongen (Spencer Bogaert) die zich de wereldproblemen zo hard aantrekt dat hij aan zelfdoding begint te denken. “De film heeft een natuurlijke look zonder overheersende tinten”, vertelt Ogneux, die eerder de beelden van onder andere *Rundskop* en *Bevergem* aanpakte.

“Toch is het geheel zeer contrast- en kleurrijk. Zeker in het tweede deel, als het verhaal zich naar Zuid-Frankrijk verplaatst. Dan krijgen de beelden een warmere tint in vergelijking met de koude, grijze scènes die zich in België afspelen.” ▣

LATER DIT JAAR IN DE BIOSCOOP

@Ewoud51

16
FEB

TED '16 – OPENING NIGHT

Kinopolis en Utopolis

Beleef voor het eerst de start van de achtdaagse TED-conferentie op groot scherm. De grootste denkers betreden het podium voor interessante lezingen.

17
FEB

LUMUMBA: LA MORT DU PROPHETE

Cinema Zuid Antwerpen

Via amateurfilms, foto's, oude journaalfragmenten en interviews neemt de filmmaker Raoul Peck de opkomst en val van de Congolese leider Patrice Lumumba onder de loep.

20
FEB

SCREAM DAY & NIGHT

Flagey Brussel

Do you like scary movies? Laat Ghostface je de stuipen op het lijf jagen tijdens deze angstaanjagende marathon van wijlen Wes Cravens Scream-franchise.

25
FEB

NT LIVE: AS YOU LIKE IT

Utopolis Mechelen

Een komedie van William Shakespeare over liefde en verandering. Rosalind vlucht weg van haar vader, vermomt zich als jongen en wordt verliefd.

26
FEB

RURAL TERROR

Cinematek Brussel

De B-tot-Z double bill van Offscreen belicht de duistere kant van het platteland met de horrorthriller *The Reflecting Skin* en het outback-meesterwerk *Wake in Fright*.

28
FEB

OSCAR NIGHT

Kinopolis

Twee Oscarkandidaten brengen je helemaal in de sfeer van wat later die nacht volgt én live op het grote scherm uitgezonden wordt: de 88e Academy Awards.

FILMFAN

Carla Arocha & Stéphane Schraenen

In het M HKA te Antwerpen loopt sinds eind januari *The Gap*, een expo over abstracte kunst gecureerd door niemand minder dan Luc Tuymans. Twee van de exposanten zijn **Carla Arocha** en **Stéphane Schraenen**. Vandaar: de filmvoorkeuren van het Venezolaans-Belgische kunstenaarsduo.

tekst EWOUDE CEULEMANS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Wat was de eerste film die jullie zagen?

CARLA AROCHA: "Mary Poppins. Alle gevoelens die Walt Disney uit een kind wilde persen, heeft hij met die film uit mij gekregen. Ik was een jaar of vier, schat ik. Ik denk trouwens dat toen mijn liefde voor handtassen is ontstaan. (*Licht*)"

STÉPHANE SCHRAENEN: "Mijn eerste film was *Barry Lyndon* van Stanley Kubrick. Toen die uitkwam, ben ik gaan kijken met mijn ouders. Ik was een jaar of vier en begreep dus niet veel van het verhaal, maar het leek alsof ik in een gigantisch schilderij werd gedropt. Toen ik de film later opnieuw zag — en beter begreep — had ik door dat dat ook Kubricks bedoeling was: schilderkunst naar het grote scherm vertalen."

Gaan jullie anno 2016 vaak naar de cinema?

ARROCHA: "Ik doe mijn best om geregeld te passeren."
SCHRAENEN: "Ik ook, al ga ik niet zo vaak als ik zou willen."
ARROCHA: "De laatste film die we zagen, zijn we trouwens samen gaan bekijken."

Welke was dat?

SCHRAENEN: "Carol. Ik begrijp niet zo goed waarom die zes Oscarnominaties heeft gekregen. De *shock value* die het boek van Patricia Highsmith had in de jaren vijftig, is ondertussen verdwenen als je het mij vraagt."
ARROCHA: "Ik ben fan van de regisseur, Todd Haynes. Zijn kortfilm *Superstar: The Karen Carpenter Story* (waarin de tragische levensloop van de zangeres uit de titel met barbies wordt nagespeeld, n.v.d.r.) vind ik geweldig. Dus ik was heel benieuwd om deze te zien."
SCHRAENEN: "De acteeprestaties zijn wél top."

Welke films zullen jullie altijd blijven?

SCHRAENEN: "Het soort cinema waar ik écht van hou, maken ze niet meer. Ik ben bijvoorbeeld een grote film-noirfan. *The Third Man* met Orson Welles moet ik wel vijftig keer gezien hebben."
ARROCHA: "Midnight Express, het gevangenisdrama van Alan Parker. Die heb ik gezien toen ik opgroeide in Venezuela en hij heeft een héél diepe indruk achtergelaten."

"NIKS BOVEN FILMS DIE JE JE EIGEN CONCLUSIES LATEN TREKKEN"

Over Venezuela gesproken: hoe was het om daar films te zien? Werd alles gedubd?

ARROCHA: "Nee, gelukkig wordt alles ondertiteld. Al sinds de jaren zestig, denk ik."
SCHRAENEN: "Ik heb ooit de Duitse versie van *The Good, the Bad and the Ugly* gezien. Op die manier was het meer een komedie dan een western."

Jullie maken vooral abstracte kunst. Zoeken jullie gelijkaardige concepten in de films die jullie bekijken?

ARROCHA: "Op een bepaalde manier wel, ja. In die zin dat ik niet hou van een verhaal dat de boodschap in je strot ramt. Zelfs *12 Years a Slave* vond ik te *obvious*. Ik hou meer van films die je je eigen conclusies laten trekken, zoals *Sunset Boulevard*."
SCHRAENEN: "Dat is dan ook een absoluut meesterwerk. Ooit hebben we een hele show rond die film gemaakt, geïnspireerd op het idee dat alle personages gevangen zitten in hun eigen zinsbegoochelingen." ▣

@Ewoud51

The Gap: Abstracte kunst uit België
Tot 29 mei in het M HKA

DEADPOOL

ACHT ~~DE TIEN~~ GEBODEN

Aandacht, aandacht: er is een nieuwe superheld *in town!* Echt nieuw is hij weliswaar niet, alleen is de kans klein dat je hem zal herkennen. Zijn eerste Hollywoodavontuur liep immers niet al te best af. Maar goed, misschien dat hij best zichzelf voorstelt. Vandaar: een donderpreek van

tekst ~~STEVEN TUFFIN~~

DEADPOOL

#1 GIJ ZULT HET LEVENSLICHT ZIEN

"Inderdaad, klojo's: ook een superheld moet ooit geboren worden. In mijn geval gebeurde dat in het gezegende jaar 1991 in #98 van *The New Mutants*, een van de talloze X-Men-spin-offs die Marvel Comics uitbrengt. Aanvankelijk voerden mijn geestelijke vaders Fabian Nicieza en Rob Liefeld me op als een verminkte en onstabiele huurmoordenaar met een versneld genezingsproces, maar mettertijd groeide ik uit tot een antiheld met een gloedeigen comicreeks. Halleluja!"

LEES:
IK BEN FUCKING
ONOVERWINNELIJK

#3 GIJ ZULT MATCHEN MET RYAN REYNOLDS

"Sommige dingen vallen gewoonweg niet te voorspellen. Dat Ryan Reynolds mij perfect zou incarneren, bijvoorbeeld. Wie had ooit gedacht dat de Canadese zeepsmoel uit tal van rampzalige romcoms en de superheldenflop *Green Lantern* zijn draai zou vinden door een *mean motherfucker* als mezelf te spelen? Reynolds hoorde trouwens voor het eerst van me op de set van *Blade: Trinity* toen iemand opmerkte dat zijn personage op een halftandse kopie van *moi* leek."

JUST FRIENDS
OMG

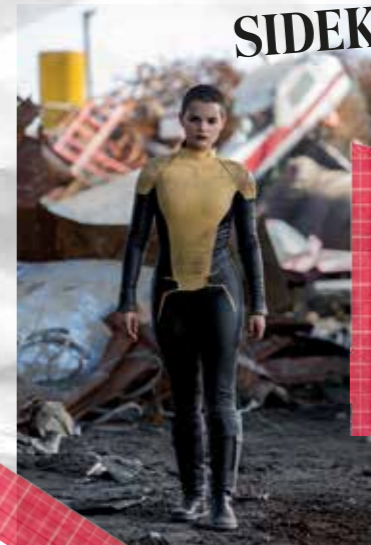
TEGENVALLERIG

#5 GIJ ZULT OP SLINKSE WIJZE HERRIJZEN

"Iets na de release van de kutzooi waar ik het net over had, zette Twentieth Century Fox mijn film in gang. Tim Miller mocht regisseren. 'Who the fuck?' Wel, hij is een speciale effectentovenaar, die onder andere de opening credits van *Thor: The Dark World* op zijn naam heeft staan. Maar zoals dat wel vaker gaat in de filmwereld, raakte mijn project in het slop. Totdat iemand *test footage* op het web lekte en het onthaal overweldigend bleek."

GEEF MAAR TOE,
TIM?

#8 GIJ ZULT OPVALLENDE SIDEKICKS HEBBEN

HEB JE MI?

"Elke superheld die zichzelf een beetje serieus neemt, heeft een sidekick. Omdat ik mezelf doodserieus neem, heb ik er in mijn film maar liefst vier. Twee daarvan zijn min of meer normaal: mijn beste makker Weasel en mijn blinde, oudere huisgenote Al. Daarnaast krijg ik bezoek van twee braver X-Men-leden: Colossus, een metalen gigant met een klokkenspel om je hand op te breken, en Negasonic Teenage Warhead, een soort goth op steroïden die een kostuum draagt waarover comicnerds in de wolken zullen zijn."

#6 GIJ ZULT MAFFE MARKETINGSTUNTS UITHALEN

"Eén ding moet je de vossen van Fox geven: ze hebben megaballen aan hun lijf. Om mijn film te promoten hebben ze zich ab-so-luut niet ingehouden. Van de eerste teaserposter waarop ik voor een gezellig haardvuurtje lig over de 1 aprilgrap dat de film een brave PG-13-bedoening zou worden tot mijn persoonlijke favoriet: het emoji-billboard met een drolletje in het midden. En dan vergeet ik bijna de sociale media-campagne #DeadpoolDoesBelgium. Leuk ideeetje van de lokale jongens en meisjes van Fox!"

(MAAR WIE IS DIE EIKEL DIE ME
NADEED VOOR JULLIE
FOTOSHOOT?)

#2 GIJ ZULT NIET OP UW MOND GEVALLEN ZIJN

"De sleutel van mijn succes? Mijn gigantisch bakkes, natuurlijk! In tegenstelling tot het merendeel van de in spandex gedrapeerde hufters gedraag ik me niet als een halve of hele heilige en let ik niet op een 'fuck you' meer of minder. Dat verklaart ineens waarom mijn bijnaam 'merc with a mouth' is — 'huurmoordenaar met een grote mond' voor de flaminganten. Leuk extraatje: ik doorbreek vaak de vierde wand en spreek mijn publiek rechtstreeks aan. Nope, dat zie ik Iron Man nog niet snel doen."

#4 GIJ ZULT DE BEK DICHTGENAAID WORDEN

"Een van de pijnlijkste passages uit mijn bestaan. Ik krijg tranen in de ogen als ik eraan terugdenk. Reynolds speelde me voor het eerst in *Wolverine*, een spin-off uit de X-Men-franchise over, eh, *Wolverine*. Vreemd genoeg vond men er niet beter op dan me halverwege de film de mond te snoeren. Bovendien nam martial-artsexpert Scott Adkins het merendeel van mijn actiesequenties voor zijn rekening én veranderde ik in de finale in een mongoloïde mutantenhutsepot."

SUPERMAN

STOJGE
POOLB

#7 GIJ ZULT MET ALLES DE DRAAK STEKEN

"Ondertussen hebben jullie het door: I give zero fucks. En blijkbaar geldt dat ook voor de mensen achter mijn film. Nee, ik ga hier niet alles verklappen, maar één detail kan ik jullie moeilijk besparen: de opening credits — in veel films het saaiste ooit — maken meteen duidelijk dat *Deadpool* niet de zoveelste portie hopeloze Hollywoodflauwekul is. Of zagen jullie al vaak een roddelboekje met een foto van de hoofdacteur op de cover voorbijvliegen op het witte doek?"

VANAF 10 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@Waanzinema 10100TB

» DE WONDERE WAND

Hoewel de vierde wand als heilig wordt beschouwd, is *Deadpool* niet de eerste film waarin deze doorbroken wordt. Op *Vertigoweb.be* vind je nog een paar vernuftige voorbeelden.

WHO CARES?

alleenmaal beestjes

Zootropolis, het nieuwste animatieavontuur van Disney, speelt zich af in een wereld waar alle dieren zij aan zij leven, zowel op het platteland als in grote steden. In zo'n metropool slaan een naïef konijn en een sluwe vos de poten in elkaar om een mysterieuze verdwijning op te lossen. "Wat zijn jullie favoriete tekenfilmbeesten?" leek ons een leuke vraag voor regisseurs Byron Howard en Rich Moore.

tekst STEVEN TUFFIN

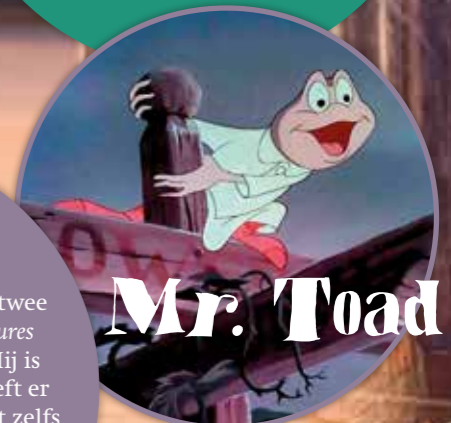
RICH MOORE: "Mijn absolute nummer één. Toen ik opgroeide, bracht ik elke dag door in zijn gezelschap — ik in mijn woonkamer, hij op tv, welteverstaan. Eigenlijk stond ik er toen nooit bij stil dat hij géén mens was. Dat hij constant op een wortel zat te knabbelen en nooit ophield met praten, vond ik net heel herkenbaar. Pas later besepte ik dat een menselijke versie wel eens enorm vervelend zou kunnen zijn. (Lacht)"

Bugs Bunny

Bagheera

RICH MOORE: "The Jungle Book was de eerste film die ik ooit zag. Niet moeilijk dus dat hij een diepe indruk op me achterliet. Ik weet dat Balou iedereen favoriet is, maar mijn voorkeur gaat uit naar de zwarte panter. Waarschijnlijk omdat hij zo'n mopperpot is. Ik hou van personages met gebreken, die zijn toch net iets interessanter. Vandaar dat onze hoofdpersonages allebei allesbehalve perfect zijn."

Mr. Toad

RICH MOORE: "Nog zo'n personage vol gebreken. Hij speelt de hoofdrol in een van de twee kortfilms die samen The Adventures of Ichabod and Mr. Toad vormen. Hij is verslaafd aan snelle auto's en heeft er werkelijk alles voor over. Hij raakt zelfs zijn huis kwijt en belandt in de gevangenis. Ook John Lasseter, de grote baas van zowel Disney als Pixar, weet dit figuurtje enorm te appreciëren."

VANAF
10 FEBRUARI
IN DE
BIOSCOOP

@Wanzinema

Robin Hood

BYRON HOWARD: "Om ons voor te bereiden op Zootropolis bekeken we verschillende animatiefilms waarin dieren zich als mensen gedragen. Zo passeerden onder andere Bedknobs and Broomsticks en The Jungle Book. Natuurlijk kon ook Robin Hood niet ontbreken. En het moet gezegd: de manier waarop onze voorgangers het legendarische personage tot een vos kneedden, inspireerde ons mateloos bij de creatie van onze soortgenoot."

VAN ALLE LEEFTIJDEN

Twee bejaarde ex-geliefden lopen elkaar na decennia weer tegen het lijf en worden opnieuw verliefd. Niet bepaald het hipste filmmateriaal, denk je dan. Toch weerhield dat de jonge regisseuse Cecilia Verheyden er niet van om met *Achter de wolken* haar langspeelfilmdebuut te maken. “Het lijken wel pubers.”

tekst STEVEN TUFFIN

Voorjaar 2013. Een item in het toenmalige showbizz-programma *De rode loper* trekt de aandacht: Chris Lomme en Jo De Meyere gaan de hoofdrollen spelen in het toneelstuk *Achter de wolken*. Dat is groot nieuws, want het is de eerste keer dat de Vlaamse acteermonumenten — die wel al samen voor de camera hadden gestaan — het podium zullen delen. Een half jaar later gaat het stuk in première en het succes blijft niet uit: maar liefst 50.000 mensen zullen het stuk bekijken, onder wie ook aanstormend filmmaakster Cecilia Verheyden.

“Ik ging kijken op aanraden van Peter Bouckaert van productiehuis Eyeworks”, vertelt de 30-jarige Verheyden. “We waren al een tijdje op zoek naar een project dat we samen konden doen en hij dacht dat dit wel iets kon zijn. Vooral de eenvoud van *Achter de wolken* bekoorde me. Als je vandaag naar het toneel gaat, kun je vaak nauwelijks iets begrijpen van wat er zich op de bühne afspeelt. Op dat vlak was het stuk een ware verademing.”

Universele angsten

Verheyden is zich maar al te bewust van de ironie dat een jonge cineaste debuteert met een film over twee krasse knarren: “Mijn kortfilms en de andere dingen die ik maakte, draaiden stevast rond mensen van mijn leeftijd. Het viel me echter op hoe herkenbaar dit verhaal was. Ondanks hun leeftijd kampt het stel met dezelfde angsten en

onzekerheden als pubers die voor het eerst verliefd worden.”

Om dat universele extra in de verf te zetten, stak de cineaste ontzettend veel van zichzelf in de film. Onder haar invloed ontstonden nieuwe dialogen en werden personages toegevoegd. Zo is de relatie tussen het vrouwelijke hoofdpersonage en haar kleindochter gebaseerd op de band tussen Verheyden en haar grootmoeder.

Die aanpassingen maakte ze samen met Michael De Cock, de auteur van het toneelstuk die ook het scenario schreef. “Een man die ondanks zijn ervaring nog steeds heel leergierig is. Ik ken niemand die zo hard werkt: hij schrijft, regisseert en wordt binnenkort ook nog eens directeur van de KVS. Hij stond heel open voor mijn input. ‘Jij hebt meer ervaring met film, verrijk me’, zei hij, waardoor ik mee mijn stempel op het eindresultaat kon zetten.”

Theater versus cinema

Ook de samenwerking met de hoofdacteurs verliep vlot. “Hoewel ze het stuk zo’n 150 keer gespeeld hadden en het dus door en door kenden, zagen ze er geen graten in om tijdens de pre-productie meermaals samen te zitten. Daardoor konden we op de set heel vlot en open met elkaar communiceren. Bovendien stammen Chris en Jo uit een tijdperk waarin er heel veel respect was voor de regisseur. Natuurlijk waren er af en toe discussies, maar je merkte dat ze op mijn instinct vertrouwden en

speelden zoals ik het zag.”

Over de aard van die discussies is Verheyden heel open: “Er is een hemelsbreed verschil tussen theater en cinema. In het stuk vertelden Chris en Jo vooral over de dingen die hun personages voelen. In de film wou ik de zaken in de eerste plaats tonen. Dat vereist een zekere naturel, een zeker realisme. Het gebeurde dan ook dat ik Chris vroeg om een scène iets ‘kleiner’ te spelen, waarop zij uitriep: ‘Mag ik nog iets spelen!’”

Hoewel ze haar eerste langspeler nog maar net heeft afgewerkt, rust Verheyden niet op haar lauweren: “Ik broed al op mijn volgende film. Het wordt iets helemaal anders. Het is een verhaal waar ik mee zit, dat ik moet vertellen.” En daar houdt het niet op: “Ik wil dingen maken die goed voelen. Dat kan alle kanten uitgaan. Ik geniet er evenveel van om een aflevering van *Vermist* in te blikken als om te experimenteren met een videoclip. Laat maar komen!”

VANAF 10 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@Waazinema

» GERIATRISCHE GELIEFDEN

Het Grote Filmgeschiedenisboek barst van de passionele bejaarden. We stoffen enkele van de opvallendste figuren af op Vertigoweb.be.

All about Steve

Voor een biopic moet je normaliter niet aankloppen bij *Trainspotting*-regisseur Danny Boyle. Tenzij je er een hoogst eigenzinnige draai aan geeft, zoals scenarist Aaron Sorkin dat deed met het script van *Steve Jobs*. “De vrijheid om een visie te ontwikkelen, maak dat mee!”

tekst EWOUDE CEULEMANS

Kijk rond in de persruimte op de interviewdag van *Steve Jobs* en je krijgt meteen een beeld van wat het titelpersonage zoal betekend heeft: overal zijn journalisten bezig op hun MacBook of iPhone. Apple heerst in journalistenland, en daar niet alleen. Niet meer dan rechtvaardig dus dat de Apple-goeroe na het debacle dat *Jobs* (2013) heette met *Steve Jobs* nu een volwaardig bioscoopportret krijgt.

“Ik heb *Jobs* pas gezien toen ik al wist dat ik deze film zou maken”, zegt regisseur Danny Boyle. “Normaal ben ik niet zo’n fan van biopics, zeker niet als ze braaf iemands leven van wieg tot graf navertellen. Zulke films blijven altijd aan de oppervlakte. Ik heb dit project vooral aangenomen omdat David Fincher, wiens werk ik mateloos bewonder, het voor bekeken hield. Ik wist: als Fincher erbij betrokken was, zal het iets helemaal anders worden.”

Steve Jobs voelt dan ook meer aan als een rockdocumentaire dan als een biopic. Scenarist Aaron Sorkin koos ervoor om de film op te hangen aan gesprekken die Jobs (een geweldige Michael Fassbender) voerde achter de schermen van drie sleutelmomenten in zijn carrière. Net als het ook door Sorkin geschreven *The Social Network* zit *Steve Jobs* vol knetterende dialogen. Soms doet de film zelfs denken aan *All About Eve* (1950), een klassieker over het leven achter de schermen van de theaterwereld.

“Aarons scripts zijn dan ook in de eerste plaats geweldige toneelstukken”, lacht Boyle. “Er zitten héél veel woorden in. Het is een ongelooflijke kans om een van zijn scenario’s te mogen verfilmen. Het is voor een regisseur ontzettend dankbaar materiaal om mee aan de slag gaan. Je krijgt de vrijheid om een visie te

ontwikkelen. In dit geval betekende dat: uitvogelen hoe het verstand van deze man in elkaar zit.”

Om de dialogen van Sorkin tot leven te wekken, heb je een klepper als Michael Fassbender nodig. Wilde je al langer met hem samenwerken?

DANNY BOYLE: (knikt) “Hij stond al lang op mijn lijstje. Hij straalt een zekere energie uit en sluit geen compromissen. Maar iemand die zo goed is als Michael, is moeilijk te pakken te krijgen: iederéén staat in de rij. Ik ben blij dat het nu eindelijk gelukt is.”

Hij lijkt wel helemaal niet op Jobs.

“Michael is een geweldige acteur, dan maakt dat niets uit. Na drie minuten ben je dat vergeten. En laten we eerlijk zijn: het idee om een lookalike te casten, hoort bij zo’n typische biopic. Zulke films eindigen ook altijd met

foto’s van de echte persoon, alsof ze de gelijkenissen nog eens extra in de verf willen zetten. Nee, dan vind ik onze aanpak veel frisser.”

Een van de grootste kwaliteiten van de film is het samenspel tussen Fassbender en Kate Winslet als Jobs’ rechterhand Joanna Hoffman. Hoe belangrijk was zij voor de film?

“In de film zegt Steve Jobs: ‘A-spelers halen het beste boven in andere A-spelers. B-spelers niet. Daarom wil ik enkel met A-spelers werken.’ Als je een acteur als Michael in de hoofdrol hebt, trekt die het niveau van de hele cast naar boven. Maar dan moet de cast dat niveau natuurlijk wel kunnen halen. (Lacht) Dus als je Fassbender hebt, zorg je maar beter dat Kate Winslet tegenover hem staat. Omdat je weet dat zij hem aankan. Tussen hen zie je tegelijk een acteerstrijd en een prachtig duet.”

Je hebt elk van de drie delen van de film op een ander beeldraster gedraaid. Waarom?

“Omdat we zo de toenemende digitalisering van de wereld konden overbrengen. We hebben op 16mm-film, 35mm-film en digitaal gedraaid, zodat je die evolutie aanvoelt. Niet iedereen zal dat verschil direct opmerken, maar het idee erachter voel je. Het stuwt de film vooruit.”

De film werd op locatie in San Francisco opgenomen, ook al spelen alle scènes zich binnen vier muren af. Had een filmset niet volstaan?

“Dat heeft de studio ook gezegd. (Lacht) We hadden een budget van 25 miljoen dollar, wat niet bijster veel is. Als we alles in een studio in Londen hadden gedraaid, hadden we makkelijk vijf miljoen kunnen besparen. En ik woon in Londen, dus voor mij was

het behoorlijk aantrekkelijk geweest. Alleen: San Francisco is het Bethlehem van het digitale tijdperk. Er hangt daar iets in de lucht dat die hele digitale evolutie mogelijk heeft gemaakt. Ik vond het belangrijk dat je dat ook in de film voelde.”

VANAF 3 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@Ewoud51

» JEFF EN MICHAEL

Na Danny Boyle zaten we ook even neer met castleden Michael Stuhlbarg en Jeff Daniels die twee voormalige collega’s van het Apple-genie spelen. Wat zij over *Steve Jobs* te vertellen hadden, lees je op Vertigoweb.be.

GEBALDE VUISTEN BLOEDEND HART

Toen bekend werd dat Hou Hsiao-Hsien een martial-artsfilm ging draaien, krabde menig cinefiel zich achter de oren. *The Assassin* is echter allesbehalve een hapklaar kungfuspektakel geworden. Op gesprek bij de Taiwanese arthousemeester en diens vaste acteerwaarden Shu Qi en Chang Chen.
“Je hoeft films niet te begrijpen om ze te kunnen appreciëren.”

tekst STEVEN TUFFIN

Kan iemand me vertellen hoe de vork nu juist in de steel zit?” Die vraag stelde ik meerdere collega’s na de wereldpremière van *The Assassin* op het Filmfestival van Cannes in mei vorig jaar. Hou Hsiao-Hsien had net zoals andere Aziatische arthouse-grootheden Ang Lee, Zhang Yimou en Wong Kar Wai een martial-artsfilm gemaakt, maar de Taiwanese cineast was veel eigenzinniger te werk gegaan. De actiesequenties ademen een verstilde pracht uit die je niet onmiddellijk koppelt aan een genre dat het in de eerste plaats van directe impact moet hebben. En het verhaal van een huurmoordenaar (Shu Qi) die in het China van de achtste eeuw de opdracht krijgt

om een voormalige geliefde (Chang Chen) om te brengen, doet denken aan hartverscheurende Hsiao-Hsien-parels als *Millennium Mambo* en *Three Times*. Als je erin slaagt om te volgen, tenminste.

HOU HSIAO HSIEH

Waarde Hou, ik vrees dat ik maar weinig van uw film begrepen heb.

HOU HSIAO-HSIEH: “Eindelijk iemand die het durft op te biechten! Eerlijk gezegd vreesde ik dat niemand iets van de film zou begrijpen, maar jij bent de eerste die er zo openhartig over is. Kijk, als ik een film maak, denk ik absoluut niet aan het publiek. Ik baseer mijn werk op mijn diepste gevoelens.

Wat anderen denken, kan me op dat moment gestolen worden. Pas als ik een film afgewerkt heb, begin ik me zorgen te maken over de reacties van het publiek. En dan nog: eigenlijk hoef je films niet te begrijpen om ze te kunnen appreciëren.”

Eerlijk gezegd: ik had nooit gedacht dat u een martial-artsfilm zou maken.
“En toch droom ik er al mijn hele leven van. Toen ik een jaar of twaalf was, las ik alleen maar boeken over dat onderwerp. Hoe meer ik erover las, hoe obsessiever ik werd. Na de filmschool durfde ik er echter niet onmiddellijk aan te beginnen. Het technische aspect schrikte me lange tijd af. Maar nu heb ik mijn kans gegrepen.”

Op emotioneel vlak is het uiteindelijk toch een typische Hou Hsiao-Hsien geworden.

“Veel heeft te maken met de periode waarin de film zich afspeelt. Het China van de achtste eeuw was bijzonder vrouwvriendelijk. Er zat een tijdlang een keizerin op de troon, en vrouwen en mannen stonden op gelijke voet met elkaar. Daardoor voelt de relatie tussen de hoofdpersonages vertrouwd aan. Wat misschien ook helpt: ik heb alle actie bewust realistisch gehouden. In de boeken die ik vroeger las, zoefden de helden en heldinnen hoog door de lucht. Zover wou ik niet gaan.”

Viel het stuntwerk uiteindelijk mee?

“Je kan niet geloven hoe hard ik gevloekt heb. Ten eerste moest het merendeel van de cast nog leren vechten. Daarenboven zorgden de kostuums voor flink wat kopzorgen. Aanvankelijk probeerden we het met plastic pantsers, maar die zagen er door hun lichtheid compleet ongeloofwaardig uit. Dus zijn we overgeschakeld op *the real deal* en dat was geen lachertje. Er ging geen enkele dag voorbij of er viel iemand flauw van benauwdheid.”

SHU ZI

Je speelt in de film de perfecte moordmachine. Heb je die skills nu ook in het echte leven?

“Ik zou je pijn kunnen doen, maar je vermoorden? Dat betwijfel ik. (Lacht)”

Heb je lang moeten trainen om zo overtuigend over te komen?

“Voor de opnames heb ik een tweetal maanden dagelijks getraind. Maar ook tijdens de shoot bleef ik oefenen. Mijn personage maakt absoluut geen fouten. Ik moest er dus voor zorgen dat mijn bewegingen feilloos oogden. Dat was makkelijker gezegd dan gedaan. Neem bijvoorbeeld de openingssequentie waarin ik allerlei stunts uitvoer en tegelijkertijd uiterst koelbloedig blijf: dat krijg je niet op een-twee-drie voor elkaar.”

De opnames namen bijna twee jaar in beslag. Hoe kwam dat?

“We hebben op tal van locaties gefilmd: in Mongolië, China, Japan, Taiwan, noem maar op. Tijdens de wissels vielen de opnames telkens voor een maand of twee stil, wat leidde tot een enorm lange productieperiode. Zoets kom je zelden tegen in de Aziatische filmwereld. Meestal draai je zo'n drie à vier projecten per jaar. Toch klaag ik niet. Deze film heeft me geleerd geduldig te zijn. Trouwens: ik offer mijn tijd maar al te graag op voor een genie als Hou.”

Je werkte al meermaals met hem samen. Wat maakt hem zo speciaal?

“Over het plot wil hij nooit praten. In plaats van je vragen te beantwoorden, geeft hij je advies. Dan zegt hij dingen als: ‘Misschien moet je dat boek eens lezen.’ Op een vreemde manier geeft én neemt hij. Enerzijds ben ik veel rijker geworden door de dingen die hij me heeft laten voelen. Anderzijds vraagt hij zoveel van me dat het soms lijkt alsof hij me leegzuigt. Eén ding staat vast: hij brengt veel meer

in me naar boven dan dat ik ooit zelf had gekund.”

Het lijkt wel alsof je voor hem alles zou over hebben.

“Waarschijnlijk wel. Ik ben al ontzettend diep voor hem gegaan. Een van de verhaallijnen van *Three Times* ontroerde me zo hard dat ik non-stop huilde tussen de takes door. ‘Misschien ben ik te ver gegaan’, opperde Hou toen en excuseerde zich. Maar hoe kan ik hem zulke overweldigende emoties nu kwalijk nemen?”

CHEN CHANG

In tegenstelling tot je tegenspeelster had jij wel al ervaring met martial-artsproducties. Stapte je na je rollen in *Crouching Tiger, Hidden Dragon* en *The Grandmaster* vol vertrouwen op deze set?

“In het begin was het toch een beetje bang afwachten. Het klopt dat ik al actie-ervaring had, maar ik had ook al ‘Hou-ervaring’. (Lacht) Ik twijfelde of hij zich zo'n technisch veeleisend genre eigen kon maken. Laat het echter aan een meester als Hou over om het volledig naar zijn hand te zetten. Zo wilde hij vooral met longshots werken, wat de zaken er niet bepaald makkelijker op maakte. Als je met close-ups werkt, doet alles wat buiten het frame valt er niet echt toe. Als je vanop afstand wil filmen, moeten daaren-tegen zelfs de kleinste details er perfect uitzien.”

Verbaasde het eindresultaat je?

“Dat kun je wel zeggen. Niet alleen de gevechtsscènes, maar de hele film zag er anders uit dan dat ik me had voorgesteld. Nu is dat niet zo'n verrassing als je met Hou werkt. De man is een vat vol mysteries.”

Jullie werkten toch al samen aan *Three Times*?

“Hou is en blijft een eigenaardige man. Hij ambieert realisme, wat niet vanzelfsprekend is als je stevast verhalen vertelt over diepe emoties. Die veruitwendigen zonder te overdrijven is namelijk geen makkie. Bovendien helpt hij je als acteur nooit. Hij laat je compleet aan je lot over, waardoor je nog dieper moet graven om geloofwaardig over te komen. Maar waarschijnlijk is dat net zijn grote truc.”

VANAF 24 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@Waaaninema

» HEILIGE HOU

In arthousekringen wordt Hou Hsiao-Hsien op handen gedragen. Waarom dat zo is, verklaren we op Vertigoweb.be met enkele videofragmenten

LES PREMIERS LES DERNIERS

DE BLIJDE BOODSCHAP

Een paar jaar geleden zonk de Belgische filmmaker Bouli Lanners weg in een diepe depressie. Vandaag voelt hij zich echter beter dan ooit. Dat onderstreept hij met zijn nieuwe film, de originele tragikomedie *Les premiers les derniers*. “Je moet vol gas geven in het leven.”

tekst RUBEN NOLLET

Ik ben een kind van de diepe Ardennen”, zegt Bouli Lanners en toont een tatoeage van een stevig everzwijn op zijn voorarm. “Maar ook mijn films, met hun sombere sfeer, zijn typisch voor het zuiden van ons land.” Een ietwat vreemde opmerking van de 50-jarige acteur-scenarist-regisseur, want het ontbrak zijn vorige films, *Ultranova*, *Eldorado* en *Les géants*, niet aan de nodige humor.

Les premiers les derniers bevat eveneens genoeg geestigheden, al lijkt de plot niet meteen voer voor een komedie. Twee zware jongens (gespeeld door Albert Dupontel en Lanners zelf) gaan in opdracht van een crimineel op zoek naar een gestolen gsm met daarop gevoelige informatie. Wat ze niet weten, is dat de telefoon per toeval meegenomen werd door een stel jonge zwervers, die zelf ook met een queeste bezig zijn.

Het zwarte gat

Lanners draait het liefst in zijn eigen streek, maar de kiem voor deze film lag in Frankrijk. Toen hij de trein van Toulouse naar Parijs nam, zag hij in de buurt van Orléans een bizarre constructie, een betonnen spoor tien meter boven de grond. Dat bouwwerk vormt ook de rode draad in *Les premiers les derniers*.

“Het is een restant van een groots project uit de jaren zestig en zeventig”, vertelt de filmmaker. “Het moest het traject voor de Aérotrain worden, die op een luchtkussen over dat spoor zou zoeven. Uiteindelijk kwam de overheid tot de conclusie dat het project te duur zou worden en werd alles stopgezet. Maar omdat het gewapend beton zo stevig was, heeft men de achttien kilometer die al gebouwd was laten staan. Nu ligt het bouwwerk er verwaarloosd bij, maar net daardoor bezit het een zekere schoonheid.”

Het decor paste perfect bij het gevoel waarmee Lanners op dat moment rondliep. “Toen ik *Les géants* pas af had, overleed een goeie vriend van me”, onthult hij. “Ik weet niet waarom, maar dat raakte me veel dieper dan ik verwacht had. Misschien was het een soort midlifecrisis. Ik ben in een zwart gat gevallen en raakte er niet meer uit. Ik werd ziek en verloor alle zelfvertrouwen. Ik dacht dat ik niets meer te vertellen had.”

Een nieuw begin

Uiteindelijk vond Lanners net in die donkere momenten de inspiratie voor een nieuw verhaal. Hij stelde namelijk vast dat de hele wereld zich in een soort depressie bevindt. “Er is zoveel pessimisme vandaag. Veel mensen zijn ervan overtuigd dat we 2050 niet meer halen”, merkt hij op. “Ik wou een tegengif bieden, iets positiefs vertellen

en een boodschap van hoop meegeven. Het personage dat ik speel, worstelt met een diepe crisis, tot hij iemand leert kennen die hem toont hoe het anders kan. Er is nog tijd genoeg om er het beste van te maken. Je moet vol gas geven in het leven.”

De cineast is ontzettend blij dat zijn teruggevonden werklust ook bij het publiek aanslaat. *Les premiers les derniers* werd geselecteerd voor het filmfestival van Berlijn en tijdens avant-premières zijn de reacties steevast lovend. “Wat mijn personage in de film zegt en leert, zijn dingen die ik eigenlijk aan mezelf wou duidelijk maken”, besluit Lanners. “Ik moet met volle teugen genieten van de tijd die me nog rest. Als ik zie hoe de mensen door de film geraakt worden, kan ik enkel concluderen dat ze daar ook in geloven. Ik probeer dus mijn eigen les toe te passen. En ik geloof ook weer dat er in het filmland-

schap nog plaats is voor eigenzinnige regisseurs zoals ik. Eigenlijk heb ik het gevoel dat ik pas aan het begin van mijn carrière sta.”

VANAF 24 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» WANDELEN MET JEZUS

Een opmerkelijke verschijning in *Les premiers les derniers* is een man die zichzelf Jezus noemt en eruitziet alsof hij net van het kruis is gekomen. Dat hij wel vaker over het bioscoopscherm rondwandelt, laten we zien op Vertigoweb.be.

"TEDDEREEN IS BANG VOOR VERANDERING"

Na een reeks internationale filmavonturen neemt *Intouchables*-ster Omar Sy opnieuw de hoofdrol voor zijn rekening in een Franse productie. In het historische drama *Chocolat* speelt hij een clown die begin vorige eeuw grenzen verlegde. "Ondanks de dictatuur der vooroordelen je vrijheid zoeken: dat is de kunst!"

tekst RUBEN NOLLET

Ten beetje Franse les om in de stemming te komen: als je wil vertellen dat iemand zich in de luren heeft laten leggen, kan je "Il est chocolat" zeggen. Die eigenaardige uitdrukking lenen onze zuiderburen bij een succesvolle maar vergeten entertainer uit de belle époque: Raphaël Padilla. Deze gekleurde man met Cubaanse roots werd begin 20e eeuw in Parijs even *the talk of the town* onder de artiestennaam Chocolat en vormde een duo met de bekende clown Footit. In *Chocolat* schetst de Franse acteur-regisseur Roschdy Zem hoe dat gebeurde en wat de gevolgen waren.

Voor de hoofdrol hoefde de cineast niet ver te zoeken. In de Franse filmwereld vertoef immers ook een gekleurde man die de voorbije jaren als een vuurpijl omhoog schoot. Omar

Sy, zoon van een Senegalese vader en een Mauritaaanse moeder, dankt die faam aan één film, *Intouchables*. Die warmhartige komedie groeide uit tot een internationale hit, net zoals Sy. Die zet ondertussen gemiddeld drie nieuwe titels per jaar op zijn cv, zowel in Frankrijk als daarbuiten — getuige zijn rollen in *X-Men: Days of Future Past* en *Jurassic World*. En dit najaar zien we hem naast Tom Hanks in *Inferno*, de derde Dan Brown-verfilming van Ron Howard. Tegenwoordig woont Sy met zijn vrouw en vier kinderen in Los Angeles. "Maar dat wil niet zeggen dat ik mijn pijlen voortaan enkel op Hollywood richt", glimlacht hij breed. Zeker niet als hij films zoals *Chocolat* aangeboden krijgt.

OMAR SY: "Ik had veel zin om dit verhaal te vertellen, om verschillende redenen. Het is ten eerste heel filmisch

omdat het over een opmerkelijke man gaat. Hoe meer ik me in Padilla's levensverhaal verdiepte, hoe meer ik besepte dat ik zelf een rechtstreekse erfgenaam ben van Footit en Chocolat. Zij waren het eerste komische duo dat uit een blanke en een zwarte artiest bestond, en in het begin van mijn carrière vormde ik met mijn goede vriend Fred Testot ook zo'n act. En toch had ik zelf nog nooit van Padilla gehoord! Daar voelde ik me echt schuldig over. Het was dus hoog tijd dat de man weer onder de aandacht kwam."

"Humor is evenzeer een kwestie van techniek als van talent", legt Footit uit aan Chocolat. Heb jij ook moeten leren om grappig te zijn?

"Natuurlijk. Een goeie sketch maken is niet hetzelfde als de mensen laten lachen op het huwelijksfeest van je zus.

Anders zouden er wel meer komieken rondlopen. (Lacht) Je moet eerst een hele reeks trucs en technieken onder de knie krijgen: het ritme en de muziek van goeie humor. Je hebt er een zekere aanleg voor nodig, die je bovendien voortdurend moet verfijnen en bijschaven. Dat heb ik geleerd tijdens mijn radio- en televisiejaren. En omdat ik toen dagelijks moest werken, kon ik snel een hoger niveau bereiken."

Je hebt je tot nog toe vooral met verbale humor beziggehouden. Heb je daar iets aan als je een clown moet spelen?

SY: "Niet veel, nee. (Lacht) Ik heb alles moeten leren. Gelukkig had ik James Thierrée als tegenspeler, de kleinzoon van Charlie Chaplin en een briljante fysieke komiek. Ik heb vier weken met hem kunnen werken aan onze circusnummers. Toen heb ik gemerkt

hoe groot het verschil is tussen verbale en fysieke humor. De afgelopen vijftien jaar heb ik ook nooit geleerd hoe ik mijn lichaam moest gebruiken. Bleek dat ik even soepel ben als een houten plank. (Lacht) Ik heb serieus afgezien. Maar het was het waard. Aan het eind van die vier weken vormden James en ik echt een duo. We begrepen elkaar blindelings."

Chocolat wou een ernstige acteur worden, maar kreeg te horen dat het publiek dat nooit zou aanvaarden. Kan een komiek die overstap vandaag gemakkelijker maken?

SY: "Ik vrees van niet. Je krijgt een etiket en daar moet je mee leven. Dat geldt trouwens niet alleen voor komieken, maar voor elke artiest en eigenlijk voor elke mens. We vinden allemaal dat we open moeten staan voor verandering, maar als puntje bij

paaltje komt, zijn we er bang voor. Een acteur die zegt dat hij wil zingen, wordt uitgelachen. Een zanger die zijn foto's tentoonstelt, wordt meteen pretentius genoemd. Het is alsof je als artiest het recht niet hebt om dingen te proberen. Ondanks de dictatuur der vooroordelen je vrijheid zoeken: dat is de kunst. Daar ben ik al vanaf het begin van mijn carrière mee bezig. Ik wil het publiek steevast op het verkeerde been zetten."

We hebben onlangs afscheid genomen van een artiest die dat als geen ander kon: David Bowie. Heb je enig idee hoe ver je eigen ambities reiken?

SY: "Nee, niet echt. We zien aan het eind wel wat me gelukt is. Het is grappig dat je Bowie vermeldt. In de reportages en documentaires die ik de laatste weken over hem gezien heb, viel me op dat

MINI EN DE MUGGEN

VAN MUGGEN EN MANNEN

Met *Mini en de muggen*, het vervolg op *Fietsmug en Dansmug*, begeeft de Deense animatielegende Jannik Hastrup zich opnieuw in de insectenwereld. En na een carrière van meer dan veertig jaar is hij nog even gepassioneerd door verhalen met een boodschap. “Een goed scenario blijft het belangrijkste.”

tekst JIMMY VAN DER VELDE

Jannik Hastrup is een bescheiden man. Op de vraag of hij zichzelf een Deense animatiemeester beschouwt, glimlacht hij schuchter: “Niet echt. Ik blik niet graag terug op wat ik heb gedaan. Ik probeer vooral nieuwe dingen te maken”.

Toch beschikt de 74-jarige man over een indrukwekkende cv. Hij is verantwoordelijk voor Deense animatieklassiekers als *Samson & Sally*, maakte faam met de tv-serie *Cirkelientje* en werd bedolven onder de internationale prijzen. Met pensioen gaan is echter nog niet aan de orde. “Daarvoor hou ik te veel van de kansen die ik krijg om met interessante mensen samen te werken.”

Leve de kopieermachine

Een van die mensen is scenarist en coregisseur Flemming Quist Møller. Als ambitieuze twintigers besloten de twee creatievelingen om met elkaar in zee te gaan. Hun samenwerking resulteerde in verschillende animatieprojecten, met de familiefilm *Benny's Badkuip* — over een jongen die magische avonturen beleeft op de bodem van zijn bad — als meest gelauwerd resultaat. Daarna gingen ze elk hun eigen weg, maar ongeveer drie decennia later beleefde het duo een reünie, dankzij een stel muggen.

Quist Møller schreef in 1967 het kinderboek *Fietsmug en Dansmug*, waarin de titelfiguren allerlei avonturen beleven in een kleurrijke

insectenwereld. Nadat een verfilming door geldgebrek niet doorging, klampte Hastrup zijn voormalige partner aan en in 2007 kwam *Fietsmug en Dansmug* in de zalen. De hernieuwde samenwerking beviel beide heren in die mate dat ze besloten om een vervolg in te bekijken. In *Mini en de muggen* staat een kever centraal die deel uitmaakt van een rondreizend circus. Als een van de koorddansers gewond raakt, krijgt het insect de schuld en vlucht hij weg.

Net zoals zijn vorige films heeft Hastrup *Mini en de muggen* gemaakt met *cutout animation*, een techniek waar hij al sinds de jaren zestig een trouwe aanhanger van is. “Je knipt hoofden, armen en andere vormen uit, legt ze samen op een tafel en beweegt ze onder de camera”, legt hij uit. “Een ingewikkeld proces dat door de technologische vooruitgang enigszins vereenvoudigd is. Kopieermachines zijn de beste uitvinding ooit. En ook computers hebben mijn leven een stuk makkelijker gemaakt.”

Geen fan van digitaal

Het aantal nieuwe animatiefilms dat vandaag in de bioscoop uitkomt, is nauwelijks nog te tellen, maar de meeste daarvan laten Hastrup koud. Ook als ze universeel bejubeld worden: “*Inside Out?* Een geweldig idee, maar ik hou niet van de manier waarop die film gemaakt is. Ik vind digitale animatie niet aantrekkelijk en het geheel is ook veel te druk. Een goed scenario blijft het belangrij-

ste, en op dat vlak laat hij steken vallen.”

Voor Hastrup moet een animatiefilm niet alleen kunnen boeien, maar ook een boodschap meegeven. In de jaren zeventig confronteerde hij de jonge fans van zijn werk met de politieke en sociale fenomenen van toen. In de *Cirkelientje*-aflevering *Flugten fra Amerika* zitten bijvoorbeeld verwijzingen naar de oorlog in Vietnam, politiegeweld en de Black Panther-beweging.

Zijn verontwaardiging over alles wat er fout loopt in de maatschappij houdt Hastrup gemotiveerd, en hij ziet het als zijn plicht om kinderen te laten zien hoe de wereld en de mens er vandaag aan toe zijn. “Maar het is niet mijn bedoeling om ze te kneden tot socialisten”, nuanceert hij. “Met *Mini en de muggen* wil ik ze in de eerste plaats tonen dat ze respectvol en op een eerlijke manier met elkaar moeten omgaan.”

VANAF 10 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@TheJimeister

» KNIPPEN EN PLAKKEN

Jannik Hastrup zet graag de schaar in papier om zijn animatiepareltjes te maken. Andere films waarin *cutout animation* een prominente rol speelt, vind je op Vertigoweb.be.

ANDERS

GAAN

KIJKEN

SPECTRUM

You Ain't Seen Nothin' Yet: onder die titel presenteert de Brusselse Beursschouwburg een multidisciplinair programma dat toeschouwers uitdaagt om kritischer te kijken. Want weinig is wat het op het eerste gezicht lijkt.

tekst CHRISTOPHE VERBIEST

Ooit al gehoord van een *thoughtographer*? Zulke personen beweren dat ze met hun gedachten analoge foto's kunnen maken. Een van de beruchtste onder hen was de Amerikaan Ted Serios, actief in de jaren zestig. Om een foto te nemen plaatste hij een cilinder tussen de lens van een camera en zijn voorhoofd. Verbaast het dat op het gros van zijn polaroids niets te zien was? Al zwaaide hij wel eens met een paar wazige beelden van gebouwen, waarvan hij beweerde dat hij ze gemaakt had door aan die plekken te denken. *Yeah right!*

Wie meer over Ted Serios en *thoughtography* wil weten, kan *Detour de Force* van Rebecca Baron bekijken. De Amerikaanse kunstenaar is bekend geworden met haar experimentele documentaires waarin ze vergeten stukjes geschiedenis belicht. Haar films onderzoeken echter ook altijd hoe onze blik gemanipuleerd kan worden. *Detour de Force* is zeker geen klassieke documentaire, eerder een bedwelmende montage van archiefmateriaal waarin uiteraard Serios opduikt, maar ook Jule Eisenbud, de psychiater die zonder verpinken beweerde dat Serios geen oplichter was.

Film zkt. publiek

Barons film is in maart te bekijken als onderdeel van *You Ain't Seen Nothin' Yet*, het nieuwe focus-programma van de Beursschouwburg. Sinds een paar jaar zet het Brusselse kunstencentrum niet meer zozeer in op individuele vertoningen, expo's of opvoeringen, maar bundelt ze die met één breed, centraal thema. "Het voordeel is dat de films niet in hun eentje een publiek moeten vinden", zegt programmator (audio)visuele kunst Helena Kritis. Dat zou inderdaad geen evidente opgave zijn, aangezien het vaak gaat om het werk van regisseurs van wie de naam bij weinigen een

belletje doet rinkelen. Wat uiteraard niets zegt over de kwaliteit.

De filmprogrammatie valt uiteen in twee luiken. Enerzijds de Single Screens, waarbij een film 's avonds eenmaal vertoond wordt, meestal gevolgd door een interview met de maker. Het gaat daarbij in de regel om lokale regisseurs die een film van een uur of langer, of een compilatie van kortere films voorstellen. Anderzijds is er de Black Box, waarbij korte films over een periode van anderhalve week in een *loop* te zien zijn. Hier betreft het meestal hedendaags videowerk van figuren met enige internationale faam.

Een dozijn camera's

Detour de Force was de eerste film die Kritis voor haar Black Box-programma selecteerde. "Zo kwam ik ertoe om meer films te kiezen waarin de camera een belangrijke rol speelt. Ze laten de kijker beseffen dat elke blik gestuurd is. De camera filmt, maar daarrond gebeurt nog veel meer." En de blik van de camera is natuurlijk nooit objectief, ook al willen we dat als kijker vaak graag geloven.

Dat blijkt bijvoorbeeld uit *Marte e Venere — A Hand Held Monument* waarin de Duitser Johann Arens mensen filmt die een kunstwerk fotograferen. En uit het fascinerende *In, Over & Out* van de Oostenrijker Sebastian Brameshuber, die dezelfde scène met twaalf camera's uit verschillende technologische periodes opnam en als een stop-motionfilm na elkaar monteerde. Kritis: "In, Over & Out begint traag, versnelt voortdurend en eindigt bijna als een *flicker film*. Je merkt dat hetzelfde beeld met een 16mm-korrel of in Super HD een totaal ander gevoel heeft."

Dit soort films slaan de brug tussen beeldende kunst — je zou ze ook op een kunstbiënnale kunnen aantreffen — en cinema. Ze dagen ons uit om onze ideeën over kijken en bekeken worden in vraag te stellen. *You ain't seen nothin' yet:* in meerdere betekenissen van de zin. ▣

Detour de Force

Marte e Venere — A Hand Held Monument

In, Over & Out

You Ain't Seen Nothin' Yet loopt van 5 februari tot 30 april in de Beursschouwburg in Brussel

GOUD- KOORTS

Wie moet er winnen? Wie zal er winnen? En wie ontbreekt er tussen de genomineerden? Die drie Oscar-vragen stelden we aan verschillende Vlaamse filmjournalisten, met een lawine van uiteenlopende meningen als resultaat. Een greep uit de antwoorden.

BESTE VROUWELIJKE BIJROL

Jennifer Jason Leigh *The Hateful Eight*
Rooney Mara *Carol*
Rachel McAdams *Spotlight*
Alicia Vikander *The Danish Girl*
Kate Winslet *Steve Jobs*

KURT VANDEMAELE DE MORGEN, CINEVOX

MOET WINNEN: “Jennifer Jason Leigh”
ZAL WINNEN: “Een moeilijke. Het hangt ervan af of Cate Blanchett wint in de hoofdcategorie. Zo niet zou het Rooney Mara kunnen zijn. Alicia Vikander zal nog kanssen genoeg krijgen. En Rachel McAdams is goed in *Spotlight*, maar ze kan niet tippen aan Leigh. Die laatste heeft bovendien zo’n indrukwekkende staat van dienst dat ze recht heeft op dat beeldje.”
ONTBREEKT: “Rachel Weisz mocht hier staan voor *Youth*. En voor *The Lobster*.”

JEROEN STRUYS DE STANDAARD

MOET WINNEN: “Rooney Mara, met grote voorsprong.”
ZAL WINNEN: “Rooney Mara, nog steeds met grote voorsprong.”
ONTBREEKT: “Charlize Theron aka Imperator Furiosa — al is zij in feite de echte hoofdrolspeelster in *Mad Max: Fury Road*.”

BESTE MANNELIJKE BIJROL

Christian Bale *The Big Short*
Tom Hardy *The Revenant*
Mark Ruffalo *Spotlight*
Mark Rylance *Bridge of Spies*
Sylvester Stallone *Creed*

WARD VERRIJCKEN VRT

MOET WINNEN: “Mark Rylance in *Bridge of Spies*. Deze ultieme karakter-acteur drukt heel hard zijn stempel op de heldentocht die Tom Hanks mag uitvoeren. Grote klasse.”
ZAL WINNEN: “Sylvester Stallone, want als je voor de zevende keer Rocky vertolkt, is dat onweerstaanbaar, blijkbaar. De nostalgieprijs.”

ANKE WAUTERS VERTIGO

MOET WINNEN: “Sylvester Stallone zoals we hem al lang niet meer hebben gezien. Dat kregen we in *Creed*. Een heel knappe vertolking waar ik nog steeds over aan het janken ben.”
ZAL WINNEN: “Christian Bale. Valt weinig over te vertellen: klasse-acteur in een zeer overtuigende rol.”
ONTBREEKT: “Oscar Isaac in het intelligente *Ex Machina*. Isaac is aan een zeer interessant parcours bezig en weet zichzelf steeds weer te overtreffen.”

BESTE VROUWELIJKE HOOFDROL

Cate Blanchett *Carol*
Brie Larson *Room*
Jennifer Lawrence *Joy*
Charlotte Rampling *45 Years*
Saoirse Ronan *Brooklyn*

ELINE VAN HOOYDONCK VERTIGO

MOET WINNEN: “Cate Blanchett. Ik vind haar een dijk van een actrice. Ze speelt de pannen van het dak en haar indringende blik boort recht door je ziel.”
ZAL WINNEN: “Cate Blanchett.”
ONTBREEKT: “Bel Powley uit *The Diary of a Teenage Girl*. Eigenlijk mis ik deze film overal.”

TOM ROUVROIS VERTIGO

MOET WINNEN: “Brie Larson.”
ZAL WINNEN: “Brie Larson. De Academy heeft een zwak voor jonge, spontane *girls next door*, en daar zal Brie Larson dit jaar van mogen profiteren. Haar Oscar maakt deels goed dat ze in 2013 schromelijk over het hoofd gezien werd voor haar werk in *Short Term 12*.”

BESTE MANNELIJKE HOOFDROL

Bryan Cranston *Trumbo*
Matt Damon *The Martian*
Leonardo DiCaprio *The Revenant*
Michael Fassbender *Steve Jobs*
Eddie Redmayne *The Danish Girl*

RUBEN NOLLET VERTIGO, DE TIJD

MOET WINNEN: “Leonardo DiCaprio. Geen spoor van zijn babyface meer te bespeuren.”
ZAL WINNEN: “DiCaprio. Geen concurrentie.”
ONTBREEKT: Tom Hardy voor zijn dubbelrol in *Legend*. Hij had de Oscar zelfs twee keer verdiend.”

CHRIS CRAPS HET BELANG VAN LIMBURG, VERTIGO

MOET WINNEN: “Leonardo DiCaprio.”
ZAL WINNEN: “Leonardo DiCaprio.”
ONTBREEKT: “Tom Courtenay (*45 Years*), Géza Röhrig (*Son of Saul*), Samuel L. Jackson (*The Hateful Eight*), Joaquin Phoenix (*Inherent Vice*), Colin Farrell (*The Lobster*), Michael Caine (*Youth*) en Sharlto Copley (*Chappie*). Deze mensen mochten van mij gerust in de plaats van Eddie Redmayne en Matt Damon.”

BESTE REGIE

Adam McKay *The Big Short*
George Miller *Mad Max: Fury Road*
Alejandro G. Inarritu *The Revenant*
Lenny Abrahamson *Room*
Tom McCarthy *Spotlight*

DATRICK DUYNSLAEGHER EX-KNACK FOCUS

MOET WINNEN: “George Miller omdat hij een topregisseur is — al zijn sommige van zijn collega's dat natuurlijk ook — maar vooral omdat ik het absurd vind om Beste Film en Beste Regisseur los te koppelen van elkaar. De beste film is automatisch de best geregisseerde film, anders is het gewoon geen goede film.”
ZAL WINNEN: “Indien de Academy consequent is, zal **Alejandro González Iñárritu** winnen.”

BEN VAN ALBOOM DS WEEKBLAD, VERTIGO

MOET WINNEN: “Ik begrijp niet hoe je van *Anchorman 2* naar een meesterwerk als *The Big Short* kunt gaan, dus doe maar Adam McKay.”
ZAL WINNEN: “George Miller, en ik denk dat iedereen in Hollywood daarmee kan leven.”
ONTBREEKT: “Todd Haynes. Hoeveel blanker moet een mens nog worden om genomineerd te geraken?”

BESTE FILM

The Big Short
Bridge of Spies
Brooklyn
Mad Max: Fury Road
The Martian
The Revenant
Room
Spotlight

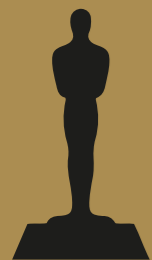
DAVE MESTDACH KNACK FOCUS

MOET WINNEN: "Insiders tippen *Spotlight* en daar kan ik mee leven, want het is een goede, solide en sensatievrije dossier-film over een moeilijk onderwerp."

ZAL WINNEN: "Of een indie als *Spotlight* op kan tegen de promomachine van de grote studio's valt nog te bezien. Tenslotte blijven de Oscars dé lobbyprijzen bij uitstek en wordt de belangrijkste Oscar — die voor de beste campagne — nooit uitgereikt. *The Revenant* is een prima studiofilm, maar heeft als nadeel dat Inárritu vorig jaar al won met *Birdman*. En *Mad Max: Fury Road* is een prima studiofilm, maar te veel blockbuster naar Academy-normen."

ONTBREEKT: "Carol. Een masterclass in filmmaken en met voorsprong de beste Amerikaanse film van 2015."

ONLINE VIND JE DE VOLLEDIGE OSCARLIJSTJES VAN DEZE EN ANDERE COLLEGA-JOURNALISTEN

OP SCHOOT BIJ OSCAR!

TELENET ZENDT TIJDENS DE NACHT VAN 28 OP 29 FEBRUARI DE ACADEMY AWARDS UIT OP HET SCHERM VAN JOUW VOORKEUR.

Alle Telenet Digitale tv klanten kunnen de festiviteiten live bekijken, zowel via digitale tv, Yelo.be, als via de Yelo Play-app. Uitzending op **Prime Star HD** (standaard kanaal 300) voor Play More klanten en op het **Play Time kanaal** (standaard kanaal 11).

01:00-02:30 RODE LOPER

02:30-05:30 AWARDSHOW

Play More

WINNER

BEST DIRECTOR
CANNES FILM FESTIVAL

THE ASSASSIN

A FILM BY
HOU HSIAO-HSIEN

OM STIL VAN TE WORDEN.
ADEMBENEMEND MOOI

De Standaard

Lumière

www.lumiere.be

24/02/'16

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

Spotlight

Regie Tom McCarthy
Cast Mark Ruffalo, Michael Keaton, Rachel McAdams
Speelduur 2u 08
Vanaf 3 februari 2016

Een ijzersterke cast maakt indruk in deze op feiten gebaseerde dossierfilm over een team onderzoeksjournalisten dat een katholiek pedofielenetwerk probeert bloot te leggen. Een hedendaagse variant op de klassieker *All the President's Men*.

@ElineVanhooydon

45 Years

Regie Andrew Haigh
Cast Charlotte Rampling, Tom Courtenay
Speelduur 1u35
Vanaf 10 februari in de bioscoop

Charlotte Rampling en Tom Courtenay distilleren het beste uit hun verzamelde acteervaring en vormen het hart van dit *Another Year*-achtige relatiedrama. Andrew Haigh, de Britse regisseur die zich ook al liet opmerken met *Weekend*, levert opnieuw adembenemend intiem werk.

@RubenNollet

Parasol

Regie Valéry Rosier
Cast Julienne Goeffers, Alfie Thomson, Pere Yosko, Christian Carre
Speelduur 1u15
Vanaf 17 februari in de bioscoop

Belgisch cineast Valéry Rosier vergeet zijn documentaireroots niet in zijn meertalige fictiedebuut. Voeg bij het Spaans, Frans en Engels nog een vleugje *Palo Alto* van Gia Coppola en je krijgt een ironisch maar wondermooi drieluik met eenzaamheid als rode draad.

@ANK2D2

The End of the Tour

Regie James Ponsoldt
Cast Jesse Eisenberg, Jason Segel, Mamie Gummer
Speelduur 1u46
Vanaf 24 februari in de bioscoop

Een vijf dagen durend interview tussen een *Rolling Stone*-journalist en de befaamde *Infinite Jest*-auteur David Foster Wallace levert een scherpzinnige en dialoogrijke roadmovie à la *Sideways* op. Het samenspel van Jesse Eisenberg en Jason Segel is hypnotiserend.

@TheJimeister

Jane Got a Gun

Regie Gavin O'Connor
Cast Natalie Portman, Joel Edgerton, Ewan McGregor
Speelduur 1u38
Vanaf 24 februari in de bioscoop

Natalie Portman transformeert van hulpbehoevend naar onafhankelijk in deze licht feministische western van Gavin O'Connor, die na *Warrior* andermaal een klassiek verhaal een hedendaagse toets geeft. Met een subversieve ondertoon die Clint Eastwood zou doen grijnzen.

@Waanzinema

UNIVERSCINE.BE

Een andere kijk op film

TOP 5 VAN FEBRUARI

UniversCine is het Belgische *video on demand* platform met een passie voor films, documentaires, cult en classics.

Ontdek nu *meer dan 2000 films online* en bekijk ze waar en wanneer je maar wil.

NU ONLINE
Gouden Palm
Filmfestival van Cannes

NU ONLINE
22 MEI
Belgische cult met Titus De Voogdt (Broer, Belgica)

VANAF 5/2
Oscarnominatie voor Beste niet-Engelstalige film

VANAF 16/2
Grote Prijs voor Beste Film
Film Fest Gent

VANAF 17/2
Van Woody Allen met Joaquin Phoenix en Emma Stone.

VERTIGO SELECTEERT

Im Keller

Regie Ulrich Seidl
Cast Fritz Lang, Alfreda Klebinger, Manfred Ellinger
Speelduur 1u21
Jaar 2014

Oostenrijks doemfilmer Ulrich Seidl, bekend van onder andere *Hundstage* en zijn *Paradies*-trilogie, verlegt alweer de grens tussen feit en fictie in dit uitdagend pareltje, waarin hij in de nasleep van de zaak Fritl de kelders van enkele landgenoten documenteert. Welke passages in scène zijn gezet, mag je zelf beslissen.

BESTE FILM. OOIT.

Unbreakable

Regie M. Night Shyamalan | Cast Bruce Willis, Samuel L. Jackson, Robin Wright | Speelduur 1u46 | Jaar 2000

Ligt het aan ons of volgt zowat elke *superhero movie* van de laatste tien jaar grofweg dezelfde premisse? Man trekt Cape aan. Krijgt Superkracht. Gaat de strijd aan met Aartsvijand in Iets Donkerdere Cape. Enorme Explosie. Aftiteling. En voor wie braafjes in zijn stoel blijft zitten, volgt er nog een glimp van de volgende Man, Cape of Aartsvijand.

Dan liever *Unbreakable*, M. Night Shyamalan danig onderschatte opvolger van *The Sixth Sense*. De Enorme, bijna fatale Explosie (een treinramp) vindt plaats in het begin en zie je als kijker niet. De Man weigert lange tijd zijn Cape (een goedkope groene poncho) om te slaan uit angst voor zijn eigen Superkracht. En wanneer hij eindelijk zijn Aartsvijand onder ogen komt, volgt er, in plaats van het gebruikelijke gevecht op leven en dood, een emotioneel onderonsje in een stripwinkel.

Anders dan de meeste Marvel-adaptaties, blijft Shyamalan ver weg van de gebruikelijke flitsende montage

en kleuren die je hoofdpijn bezorgen. Via een uitgekend kleurenpalet — groen voor David Dunn (Bruce Willis), paars voor Elijah Glass (Samuel L. Jackson) — roept hij subtiel de look van een ouderwetse *four colour comic* op. Lange, aangehouden *tracking shots* laten de kijker dan weer toe het beeldkader te bestuderen als ware het een strippaneel.

Ook de vele onderhuidse Bijbel-referenties maken dat *Unbreakable* langer blijft hangen dan de doorsnee superheldenprent. Let bijvoorbeeld op de scène waarin David en Elijah — twee namen uit het Nieuwe Testament — elkaar voor het eerst de hand drukken: is het onze verbeelding of vormt de lampenkap boven Willis' kale kruin een perfecte aureool?

Pers noch publiek wist aanvankelijk wat ze moesten met Shyamalan's curieuse variant op de *Superman*-saga. De filmmaker had het zichzelf dan ook niet makkelijk gemaakt: een *comic book movie* gebaseerd op een zelfverzonnen mythologie, in beeld gebracht als een

volwassen drama en uitgebracht op een moment dat het genre zo goed als dood was.

Benieuwd of die sequel — een idee waarmee Shyamalan zelf een haatliefdeverhouding heeft — er komt nu we in een tijdperk leven waarin *Deadpool* bewijst dat superheldenfilms ook iets minder gestroomlijnd kunnen. ▣

@Jonas_Govaerts

» KLAP

De zeldzame botziekte die Jacksons personage aan zijn rolstoel kluistert, bestaat écht: de bekendste Osteogenesis Imperfecta-patiënt is wellicht Australisch acteur Quentin Kenihan, oftewel Corpus Collosus in *Mad Max: Fury Road*. Alleen al het idee dat deze twee films zich mogelijk in hetzelfde universum afspelen, maakt van *Unbreakable* deze maand de Beste Film Ooit.

ZIN IN EEN ZOT FEESTJE?

OP ZONDAG 28 FEBRUARI PAKKEN WE UIT MET EEN 3-DELIG EVENT!

DE VERTIGO AWARDS

Het duizelingwekkendste prijzengala aller tijden!

+

PREMIERE BELGICA

In bijzijn van regisseur Felix van Groeningen!

+

AFTERPARTY

Bier! Muziek! Baldadigheden!

DEELNEMEN KAN OP TWEE MANIEREN:

SURF NAAR VERTIGOWEB.BE/ABONNEMENT, GA VOOR DE VIP-FORMULE EN WEES ZEKER VAN EEN DUOTICKET.

STEM OP VERTIGOWEB.BE/AWARDS OP JOUW FILMFAVORIETEN VAN 2015 EN ALLER TIJDEN EN MAAK KANS OP EEN DUOTICKET.

JASON SEGEL

JESSE EISENBERG

DIRECTED BY JAMES PONSOLDT

THE END OF THE TOUR

BASED ON THE BEST-SELLING BOOK

“I LOVE THIS MOVIE.”

— *THE NEW YORK TIMES*

24/02 IN DE BIOSCOOP